

בגליונות ובשיעורים שלה רצתה נחמה להראות שהתורה לא רק מספרת על
מה שקרה לעמנו לפני אלפי שנים, אלא התורה מלמדת אותנו איך לחיות
היום, כאן במדינתנו, כיהודים טובים וישרים, כדוגמת האבות שלנו שהיו
בארץ כנען.

ואולי הסיפור הבא יראה לנו זאת היטב:

החטא ותשובתו

מעשה שסיפרה נחמה

בפרשת "ראה" בספר דברים אומר הכתוב:

"ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה. את הברכה אשר תשמעו...
מה פירוש? הרי היה צריך לומר: "את הברכה, אם תשמעו", כשם שהוא אומר
בהמשך "והקללה אם לא תשמעו".

מפרש המלבי"ם, כי עצם המעשה שתשמעו את מצוות ה', זוהי הברכה הגדולה,
ועצם החטא הוא העונש הכבד ביותר על האדם.

וכך מספרת נחמה:

לפני יותר מעשרים שנה הייתי מורה בבית המדרש למדריכים של עליית הנוער
הייתה בבית מדרש זה רוח טובה מאוד, רוח של אחווה ורעות וחברות טובה
פעם אחת התחילו גניבות. לא האמנו. היתכן? בתוך חברתנו - גניבות?! ראשית
- נעלם סכום כסף. כעבור שבוע - חיפש אחד עט שלו ולא נמצא. לא עברו
ימים רבים ולאחד התלמידים נגנב שעון יקר. אין עוד ספק. איום ונורא. יש
בינינו גנב. כל אחד ידע מה נגנב, מאיפה ולמי נגנב, ואיש לא ידע מי הגנב
מה לעשות? אחר התייעצות בין המורות פנינו למשטרה. אין ברירה.

ערב שבת, בשעות הצהריים, בא שוטר, איש מבוגר ורציני. אותה שעה לימדתי
את השיעור האחרון, ובסוף השיעור נכנס השוטר לכיתה יחד עם המנהל
נהיה שקט. המנהל קרא את רשימת התלמידים - 50 במספר - והנה לא חסר
איש. כולם יושבים בכיתה.

שאלתי את השוטר שמא אני צריכה לצאת. אמר השוטר: לא, אין זה נחוצ
וכי למה? הכל גלוי וידוע.

פתח השוטר ואמר: אני שוטר ותיק במשטרה. מאות מקרים כאלה כבר חקרתי
או ראיתי או שמעתי. והנה חקרתי היטב את המקרה אצלכם. הגענו למסקנה

ברורה אחת אין כל
טעם לחשוב
שהחפצים נגנבו
על-ידי מישהו מן
החוץ. בכל מאת
האחוזים: הגנב יושב
עמנו בכיתה, כאן,
בחדר הזה.

ועכשיו אדבר אל
הגנב היושב בתוכנו.
רק אתה בלבד יודע
מי הוא הגנב -
והקדוש ברוך הוא
כמובן. אתה גנבת
שלוש פעמים
והצלחת. אולי אין
זאת הפעם הראשונה
אצלך. אולי כבר קרה
ונכשלת בגניבה. אבל

העיקר - דע לך, זאת גם לא תהיה הפעם האחרונה. אין מסתפקים בזה.
אחרי שראית שאפשר - תמשיך ותגנוב פעם רביעית ועוד, בלי סוף. שרשרת
ארוכה של מעשי גניבה. ויהיו לך בעולמך כל מיני דברים יפים: כסף, תכשיטים
ושעונים. הרבה דברים יפים, שאחרים שעמלים קשות לא יוכלו לרכוש להם.
ולא יתפסו אותך כי יש לנו ניסיון במשטרה, שרוב הגנבים אין תופשים, ואתה
תהיה אדם מכובד ועשיר. אולי... אבל אתה תהיה גנב! כל ימי חיך תהיה
גנב! ולא תוכל להשתחרר מן החטא, לעולם.

ועתה אייעץ לך עצה. השעה היא 12.30. כולנו נלך הביתה, איש למקומו, כי
עוד מעט שבת קודש. ואין לנו פנאי הרבה. בין השעה 1.00 ועד השעה 2.00.
לכל המאוחר תשים את החפצים במקום גלוי לעין, כדי שיוכלו למצוא אותם.
ואתה לא תהיה עוד גנב.

לקח השוטר את התיק, לבש מעילו, חבש כובעו, איחל לכולנו שבת שלום,
ויצא.

אף אחד לא הוציא הגה בחדר. שקט מוחלט! גם אני, וגם המנהל, יצאנו בקי
אומר ובלי דברים.

ליד התחנה עוד מצאתי את השוטר עומד ומחכה בסבלנות לבוא האוטובוס
אמרתי לו: "מניין לך אדוני, שהעצה תפעל, ומה יהיה אם הגנב לא יחזיר
מה יהיה אז?"

אמר השוטר בקפידה: "גברת! כמה שנים שירת במשטרה?" באותו רגע בא
האוטובוס ונסענו.

כעבור שעה - ואני בתוך ביתי - מצלצל הטלפון: מנהל בית המדרש מודיע
לי בהתרגשות, שהאבידה נמצאה על השולחן בפרוזדור, גלוי לעין כול

"זאת אומרת, סיימה נחמה את סיפורה, החטא שאדם עושה הוא העונש
והקללה שלו. החטא אינו מניח לו לעולם. ועצם המעשה הטוב - אשר תשמעו
אל מצוות ה' - הוא הברכה הגדולה ביותר עלי אדמות".

1. שוטר מעוניין בצדק כאלו לאלות את הפגנה או את הפושע,
לפרסם את שמו ולהביאו למשפט ולענישה. כיצד נהג השוטר
בסיפור במעשה הפגיבה?

2. הוכיחו משני הסיפורים - על ברוריה ועל נחמה - שיש
בלימוד תורה של נשים יותר באגף לאדם, רחמנות ועשיית
חסד.

3. קראנו על שלוש נשים - צבורה הנביאה, ברוריה אשת
רבי מאיר, והמורה נחמה.

תארו בלשונכם ובצורה חופשית כל אחת משלוש הנמויות.
עשו זאת בכל צדק שתבחרו, למשל: אתם מספרים
לפורים או לחברים על הנחות, מציגים קטע המאפיין
את הנחות, מחברים שיר קצר בחרוזים, מפגישים את
שלוש הנמויות יחד לשיחה, ועוד.